

CZU 821.135.1.09-31:027.52(478-25)=135.1

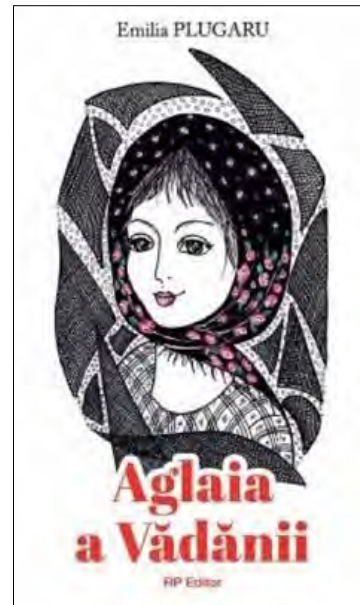
LECTURI ÎMPĂRTĂȘITE: O POVESTE DESPRE DESTIN, TRADIȚIE ȘI REZILIENȚĂ

*Liliana JUC,
șefa Bibliotecii „Târgoviște”*

Cititorii Bibliotecii „Târgoviște” au avut ocazia de a discuta despre prima carte de proză a scriitoarei Emilia Plugaru – *Aglăia a Vădăanii*, apărută în anul 2022. Evenimentul a reunit personalități din domeniul literar și educațional, oferind un cadru deosebit pentru analiza și interpretarea acestei opere valoroase.

Printre participanți s-au numărat autoarea Emilia Plugaru, dr. conf. Carolina Dodu-Savca, Stela Vișnevschi (profesoară de limbă și literatură română, împreună cu elevii de la Liceul de Arte Plastice „Igor Vieru”), Ludmila Motricalo (profesoară de limbă și literatură română la Liceul Teoretic „Dante Alighieri”), Alina Balanescu (șefa Bibliotecii „V. Belinschi”), Aurelia Tincu (șef serviciu, Biblioteca „Alba Iulia”), precum și cititoare fidele ale bibliotecii noastre: Angela Cutișevschi (liber-profesionistă), Dorina Vladiuc (elevă la Liceul Teoretic „Dante Alighieri”) și Gabriela Godonogă (elevă la Liceul Teoretic „Mihai Marinciuc”).

În cadrul discuției, volumul *Aglăia a Vădăanii* a fost apreciat pentru modul în care aduce în prim-plan valorile general-umane, identitatea națională și reziliența în fața provocărilor vieții. S-a evidențiat complexitatea destinului protagonistei, Aglăia, a cărei

poveste se desfășoară pe fundalul schimbărilor sociale prin care a trecut Republica Moldova de-a lungul timpului.

Având în vedere valoarea educativă a cărții, participanții au subliniat că aceasta poate servi drept material de referință în cadrul orelor de istorie și literatură. De asemenea, s-a propus includerea volumului în Programul „Chișinăul citește”, destinat atât tinerilor, cât și adulților, pentru a stimula interesul față de literatura autohtonă.

Evenimentul s-a dovedit a fi un prilej excelent de dialog literar, oferind cititorilor ocazia de a reflecta asupra temelor abordate de autoare și de a descoperi, prin intermediul poveștii Aglaiei, cum să facă față provocărilor și greutăților vieții cu demnitate și curaj.

Aglaia a Vădăanii – un destin cât o lume

Romanul *Aglaia a Vădăanii* de Emilia Plugaru este o poveste molcomă și profundă, cu personaje cumiți, dar de o tărie impresionantă. Narațiunea este un tablou al vieții simple, în care oamenii poartă pe umeri anii grei, dar și o lumină lăuntrică ce nu se stinge niciodată.

În centrul romanului se află Aglaia, o femeie cu un suflet clădit din dragoste, credință și trudă. Ea nu se abate niciodată de la rosturile sale – își crește copiii, își îngrijește vatra și își duce povara cu demnitatea celor care nu cer nimic de la viață, ci doar îi mulțumesc pentru fiecare zi.

Destinul său oglindește însăși istoria Moldovei, într-un arc peste decenii – de la perioada postbelică, cu foamea, deportările și prigonirea credinței, până la anii socialismului „înfloritor”, renașterea națională, războiul de pe Nistru și, în cele din urmă,

plecarea celor dragi în lumea largă, în căutarea unui trai mai bun. Altfel spus, o traiectorie de la bidonul cu lapte de la ferma de vaci, clăcile de lampaci, nunțile cu „legători” și mese îmbelșugate până la tăcerea caselor părăsite și dorul celor plecați.

Lectura romanului *Aglaiia a Vădăanii* ne duce cu gândul că fiecare țară își are femeile sale mult-îndurate, ziditoare de alte destine, inclusiv de cel al patriei. Aglaila nu este doar un personaj – ea este imaginea generațiilor de străbunici, bunici și mame, pentru care glia era sfințenie, osteneala – o datorie, căminul – rodul palmelor bătătorite, iar copiii crescuți și așezați la casele lor – cea mai de preț împlinire.

Pentru Aglaila, grădina ei – plină de pomi în floare, butuci de vie, zarzavaturi, flori și știubeie – nu este doar un colț de pământ, ci un loc de închinare, un templu al vieții. Casa ridicată de ea în săși, bulgăre cu bulgăre, asemenea unui cuib de rândunică, devine cununa hărniciei sale.

Obiceiurile, tradițiile, dar și formele de conviețuire la țară, felul unic de relaționare între oameni, atât de autentic, le regăsim în acest volum. Satul este scena unde protagonistă își trăiește destinul cu bune și rele, iar pitorescul descrierilor te poartă într-un colț de lume unde timpul curge altfel, unde totul are un rost și o frumusețe aparte, trezindu-ne o dulce-amară nostalgie pentru ceea ce a fost și nu mai este.

Aglaila a Vădăanii nu este doar o poveste, ci o odă închinată femeii. Este un roman-memorie, o carte cu înțelepciunea proverbelor, o evocare-tămadă a limbii române și o doină plină de dor adusă neamului nostru. O lectură care nu doar te poartă prin timp, ci te îmbogățește sufletește, te întărește și te vindecă.

